

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikli 67 lõikega 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2016. aasta määruse (EL) 2016/399, mis käsitleb isikute üle piiri liikumist reguleerivaid liidu eeskirju (Schengeni piirieskirjad)⁽¹⁾, artiklitega 22 ja 23 on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis lõppkokkuvõttes kohustavad bussiettevõtjaid liiniveol üle Schengeni ala sisepiiri kontrollima reisijate piiriületusdokumente enne sisepiiri ületamist, et takistada ilma passi ja elamisloata välismaalaste vedu Saksamaa Liitvabariigi territooriumile?

Eelkõige:

- a) Kas üldine seadusest tulenev kohustus või konkreetsetele veoettevõtjatele asjaomase asutuse kehtestatud kohustus ilma nõutava passi ja elamisloata välismaalasi mitte vedada maanteed pidi liitvabariigi territooriumile, mida saab täita ainult nii, et veoettevõtja kontrollib kõigi reisijate piiriületusdokumente enne sisepiiri ületamist, kujutab endast isikukontrolli sisepiiridel Schengeni piirieskirjade artikli 22 tähenduses või on sellega samaväärne?
 - b) Kas punktis 1 nimetatud kohustuste kehtestamise üle tuleb otsustada Schengeni piirieskirjade artikli 23 punkti a alusel, olgugi et vedajad ei täida „politseikohustusi“ selle sätte tähenduses ja hoolimata sellest, et riik paneb neile kontrollide teostamise kohustuse, ei ole nad ka vormiliselt pädevad teostama avalikku võimu?
 - c) Juhul kui vastus esimese küsimuse punktile b on jaatav: Kas kontrollide teostamine, mida veoettevõtjalt nõutakse, kujutab endast Schengeni piirieskirjade artikli 23 punkti a teist lauset arvestades lubamatut meetet, mis omab samaväärset toimet kontrollidega piiril?
 - d) Kas punktis 1 nimetatud kohustuste kehtestamise üle tuleb osas, milles need puudutavad liinivedu korraldavaid bussiettevõtjaid, otsustada Schengeni piirieskirjade artikli 23 punkti b alusel, mille kohaselt ei mõjuta piirikontrolli puudumine sisepiiridel julgeolekukontrollide teostamist vedajate poolt sadamates ja lennujaamades? Kas sellest järeldub, et kontrollid esimese küsimuse tähenduses on lubamatud ka väljaspool sadamaid ja lennujaamu, kui need ei kujuta endast julgeolekukontrolle ja neid ei teostata ka isikute suhtes, kes reisivad liikmesriigi piires?
2. Kas Schengeni piirieskirjade artiklitega 22 ja 23 on kooskõlas liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt võib kohustuse täitmise tagamiseks teha bussiettevõtjale ettekirjutuse, millega tal sunniraha hoiatusel keelatakse asjaomane tegevus, kui ärajäetud kontrollide tõttu on toimunud ka ilma passi ja elamisloata välismaalaste vedu Saksamaa Liitvabariigi territooriumile?

⁽¹⁾ ELT L 77, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht Köln (Saksamaa) 9. augustil 2017 – Frank Montag versus Finanzamt Köln-Mitte

(Kohtuasi C-480/17)

(2017/C 382/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Frank Montag

Vastustaja: Finanzamt Köln-Mitte

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikliga 49 koostoimes artikliga 54 on vastuolus liikmesriigi õiguses ette nähtud kord, mille kohaselt ei saa mitteresidentid maksukohustuslase poolt kutsealasesse pensioniskeemi tehtud kohustuslikke sissemaksid (mis põhinevad asjaomases liikmesriigis tegutseva advokatuuri liikmesusel, mis on kutsetegevust reguleerivatest õigusnormidest tulenevalt kohustuslik tegutsemiseks mitmes liikmesriigis) piiratud maksukohustuse korral maksustatavast tulust maha arvata, kui residentid maksukohustuslasel, kellel on täieulatuslik tulumaksukohustus, võimaldatakse liikmesriigi õiguses sätestatud piirmäära ulatuses need maksustatavast tulust maha arvata?
2. Kas ELTL artikliga 49 koostoimes artikliga 54 on vastuolus esimeses küsimuses kirjeldatud kord, kui maksukohustuslane teeb kutsealasesse vanaduspensioniskeemi peale kohustuslike sissemaksete ka vabatahtlikke täiendavaid sissemaksid, mida liikmesriik ei võimalda maksustatavast tulust maha arvata, kuigi on võimalik, et hilisem pension maksustatakse samas liikmesriigis selle riigi õiguse alusel ka piiratud maksukohustuse korral?
3. Kas ELTL artikliga 49 koostoimes artikliga 54 on vastuolus esimeses küsimuses kirjeldatud kord, kui maksukohustuslane olenemata advokatuuri kuulumisest ja kutsealasesse vanaduspensioniskeemi sissemaksete tegemisest teeb vabatahtliku pensionifondi sissemaksid, mida liikmesriik ei võimalda maksustatavast tulust maha arvata, kuigi on võimalik, et hilisem pension maksustatakse samas liikmesriigis selle riigi õiguse alusel ka piiratud maksukohustuse korral?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Köln (Saksamaa) 22. augustil 2017 – trahvimenetlus Josef Baumgartneri suhtes

(Kohtuasi C-513/17)

(2017/C 382/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Josef Baumgartner

Teised menetlusosalised: Bundesamt für Güterverkehr, Staatsanwaltschaft Köln

Eelotsuse küsimus

Kas määruse (EÜ) nr 561/2006⁽¹⁾ artikli 19 lõike 2 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et veoettevõtjale või veoettevõtja tegevjuhile võib vastavalt väärtegusid käsitleva seaduse (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten, edaspidi „OwiG“) § -dele 30, 9 ja 130 määrata väärteo eest, mis pandi toime ettevõtja asukohas, sanktsiooni ainult liikmesriik, mille territooriumil on ettevõtja asukoht? Või on ka teistel liikmesriikidel õigus määrata väärteo eest sanktsioon, kui väärtegu tuvastati nende territooriumil?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 561/2006, mis käsitleb teatavate autovedusid käsitlevate sotsiaalõigusnormide ühtlustamist ja millega muudetakse nõukogu määrusi (EMÜ) nr 3821/85 ja (EÜ) nr 2135/98 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 3820/85 (ELT L 102, lk 1).